

pristni Hrvatje. Konstantin Porfirogenet pisatelju ni zanesljiv zgodovinski vir; zato ga hudo pobija in obsoja. A ni prizanesel tudi domačim zgodovinarjem, posebno ne Račkemu in Klaiću, ker sta izpremenila svoje prvotne trditve o hrvatstvu Bosne in Raše na korist Srbom. Dasi je

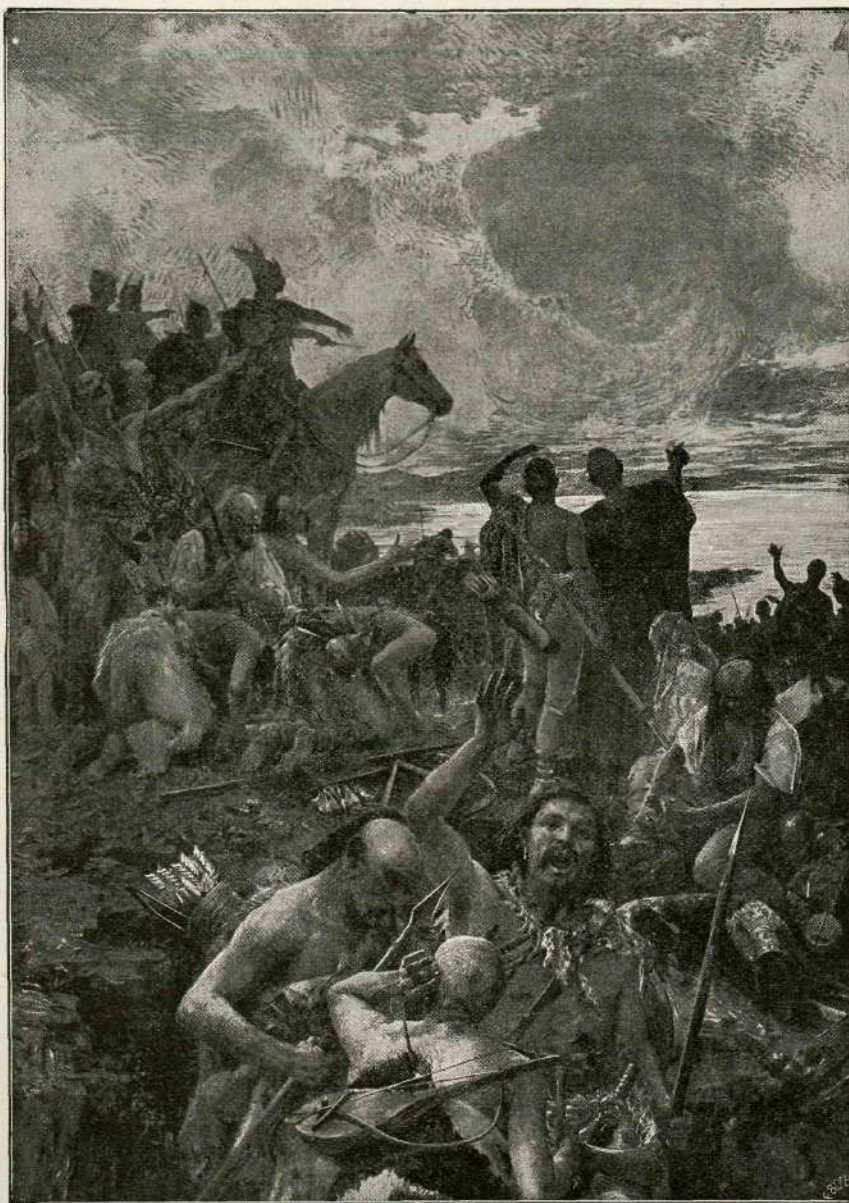
selilo kesneje mnogo srbskega življa, ki je bežal pred zmagonosnim bolgarskim carjem Simeonom Velikim (888—927.) Glavni udarec je zadel Srbe leta 924., a ne 931., kakor trdi pisatelj (str. 43.), ker Simeon je umrl že leta 927. Od tega časa je živelo v teh krajih mnogo srbskega naroda, a zato

so ostale te zemlje vendarle še hrvaške razen Duklje, današnje Crne Gore.

Dasi pisatelj dokazuje svoje trditve z mnogoštevilnimi citati iz raznih virov, tako da izgleda vsa razprava prav učeno, se pozna vendar, da je ni pisal strokovnjak, nego diletant, in sicer v politične svrhe; zato nima za zgodovinsko znanost prave vrednosti.

Iv. Steklasa.

Zemljopisni i narodopisni opis kraljevina Hrvatske, Slavonije i Dalmacije. Napisali dr. Hinko pl. Hranilović i Dragutin Hirc. — Lep broj hrvaških učenjakov se je zavezal, da popiše celo hrvaško zemljo znanstveno natančno, a hkrati tako poljudno, da bo mogel s pridom čitati knjigo tudi preprostejši bravec. Njih imena so poleg imenovanih glavnih pisateljev: Dragutin Franić, dr. Artur Gavazzi, dr. Luka Jelić, Julijo Kempf, dr. Andrija Mohorovičič, dr. Josip Purić, dr. Milan Šenoa

PRIHOD HRVATOV.

CELESTIN MEDOVIĆ.

to razpravo napisal dr. Ružić v posebne politične svrhe, vendar mu moramo pritrditi, da ima prav, ko brani hrvatstvo Bosne in južnih krajev Dalmacije in Hercegovine ali Crvene Hrvatske (stara Duklja in Zahumje). To so bile od starine hrvaške zemlje. Semkaj se je na-

in dr. Gjuro Šurmin. Ves „Zemljepis Hrvatske“ izide v dveh delih: Prvi, katerega imamo v rokah že petnajst snopičev, popisuje zemljo in prirodne razmere, drugi bo govoril o narodu in bivališčih. Dal Bog prospeh krasnemu delu!

D. S.